

[Ministeren for kulturelle anliggender]

de mange beundrende og taknemmelige ord, der er sagt om de frivillige idrætslederens indsats, fremgår det ganske klart, at her har vi mennesker, for hvem det netop er lykkedes at skabe sig en mening i deres fritid. At gøre noget, der er nyttigt for andre og til glæde for én selv, er et meget, meget vigtigt led i det danske idrætsbillede.

Jeg vil komme med nogle kommentarer til de enkelte ordførere.

Jeg vil sige til hr. Flemming Jensen, at socialdemokratiet ved godt, hvilket ben vi vil stå på i idrætspolitikken. Nu har vi talt så meget om bredde, og jeg kan da sige til hr. Flemming Jensen, at så megen bredde er der også i socialdemokratiet, at vi kan rumme nuancer i vores opfattelser uden derfor at være i strid med os selv. At hr. Flemming Jensen valgte hellere at drøfte et debatskabende oplæg, som jeg har givet for et halvt år siden, end at drøfte den redegørelse, som er til debat her, er selvfølgelig hr. Flemming Jensens eget valg.

Et par bemærkninger vil jeg dog godt gøre til hr. Flemming Jensens indlæg om reklamer, hvor hr. Flemming Jensen også synes, at det er nogle forfærdelige holdninger, jeg har. Jeg hører til dem, der ikke bryder sig om, at unge mennesker skal bære reklamer på deres tøj, hvis de ikke har lyst. At de gør det, kan jeg ikke have noget forhold til, men det er klart, at der er en forskel mellem disse reklamer og den private støtte, som ydes overalt på kulturlivets område fra vores store virksomheder i form af fonds. Meget få store musikbegivenheder eller teaterbegivenheder finder sted, uden at der er ydet privat støtte, og jeg synes, det er rigtigt. Når vi går over til en privat støtte, der har form af bindende kontrakter, kan jeg kun sige, som hr. Jimmy Stahr sagde det, at det rigtige her vil være, at idrætten, samfundet og erhvervslivet finder den rigtige balance, som sikrer den enkelte unge idrætsudøver den nødvendige personlige frihed.

Hr. Bjørn Elmquist syntes, at redegørelsen har et resigneret præg. Her kan jeg berolige og måske opmuntre hr. Bjørn Elmquist. Der ligger ingen resignation i mit forhold til idrætsområdet, og der ligger sandelig ingen resignation i socialdemokratiets forhold dertil – ej heller i kulturministeriets idrætsafdeling, som vi bestemte, som mange har talt om, meget gerne så styrket. Nu er vi også her i

den situation, at vi ikke altid lige kan købe det, vi gerne vil, men et ønske om det eksisterer helt klart hos os. Der er mange, mange flere opgaver, vi gerne vil være med til at løse, end dem, vi kan overkomme i dag.

Må jeg gå ind på den myte, hr. Bjørn Elmquist kommer med igen? Det er sagt så mange gange, men der er jo ikke andet at gøre; når det bliver sagt én gang til, så må jeg svare én gang til. Eliteidrætsudvalget arbejder ikke utrolig langsomt. Det arbejder utrolig grundigt og intensivt, men det arbejder faktisk nogenlunde lige så hurtigt som Dansk Idræts-Forbunds arbejdsgruppe om samme emne. Når vi taler så meget om konkurrence, kunne det jo være, at man skulle aftale en slutspurt imellem de to arbejdsgrupper. Hvis det, det drejer sig om, er at komme i mål først, så kunne vi sikkert godt få en sådan aftale, men om det samtidig er at komme i mål bedst, vil jeg tillade mig at tvivle på.

Hr. Bjørn Elmquist foreslår, at jeg skal koordinere meget mere, end jeg gør. Jeg synes nu nok, at min koordination med arbejdsministerens beskæftigelsesforanstaltninger og med undervisningsministerens uddannelsesforanstaltninger er meget tæt. Jeg kan sige til hr. Bjørn Elmquist: jo, jeg ser det som en af mine væsentligste opgaver at løbe i byen for idrætten. Jeg løber til arbejdsministeren og til undervisningsministeren og til skatteministeren og til miljøministeren og foretager de mange afklaringer, som er nødvendige. Det er meget nemt dér at nævne et stort antal problemer. Det, at man arbejder med dem, det, at man drøfter dem, det, at man forebygger nye, betyder, som vi alle ved, jo ikke, at man på en studs kan løse dem alle.

Hr. Bjørn Elmquist vil gerne sætte tal på den frivillige lederindsats og får det til 2.200 mill. kr. Jeg har altid været meget optaget af de tal, som kommer frem på den måde, og har en periode haft fornøjelse af at kunne læse i statistikker, hvor umådelig forhøjede alle landets bruttonationalprodukter bliver, når vi indregner pengeværdien af det frivillige arbejde, der udøves af kvinder i alverdens hjem.

Der kan opstå konflikter om økonomien, siger hr. Bjørn Elmquist – og hopper så straks ind i den polarisering, der er så forkert, at der kan være konflikter mellem bred-